Ankenævnet for Forsikring

944/14

Den 7. juli 2014 blev i sag nr. 85.374:

xxxxxxx xxxxx
xxxxxxxx xxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Gjensidige Forsikring ASA
A.C. Meyers Vænge 9
2450 København SV

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har bilforsikring med kaskodækning hos Gjensidige Forsikring ASA. Han klager ved sin repræsentant over selskabets skyldfordeling i forbindelse med et anmeldt færdselsuheld.

Selskabet har ligedelt skylden med henvisning til, at begge parter bakkede på ulykkestidspunktet.

I klageskemaet af 17/11 2013 har klagers repræsentant anført:

"Sagsfremstilling

Da [klageren] som ikke er lokalkendt skal ind på … Apotek, kører han for langt. Han standser og orienterer sig, der kommer ingen biler eller anden trafik hvormed at han i langsom fart bakker. [klageren] har hermed sikret sig, at han jf. færdselsloven ikke har været til fare eller ulempe for nogen, og dermed ikke har overtrådt færdselslovens § 18 stk. 1.
Da han når til Apoteket og stopper for at sætte bilen i fremadgående gear, bakker modparten uden varsel ud fra en parkeringspladsen og rammer fronten af den af [klageren] tilhørende bil. [Klageren] har fortsat ikke overtrådt færdselsloven, han holder stille og har ingen mulighed for at forhindre at modparten rammer hans bil. Modparten overtræder samtidig færdselslovens § 26 stk. 3 hvad angår ubetinget vigepligt ved udkørsel fra en parkerings bås.
På det grundlag må den af Gjensidige Forsikrings afgørelse være forkert, hvormed at [klageren] skal frifindes.
Det skal endvidere påpeges, at Gjensidige Forsikringer henviser til tidligere afgørelser. Disse afgørelser er dog ikke sammenlignelige, da de omtaler to biler som bakker medens ulykken sker. I dette konkrete tilfælde **VAR** [klageren] nået forbi den udkørende bil, og dermed kan

han aldrig pålægges skyld for at være til fare eller ulempe for modparten. Modparten har ikke overholdt sin ubetinget vigepligt, og har ikke set sig for og bærer hele skylden.

Hvad ønsker du konkret at opnå hos selskabet?

At Gjensidige Forsikring erkender, at [klageren] ikke var medskyldig i færdselsuheldet, samt at der derfor ikke skal betales nogen form for selvrisiko eller anden præmieforhøjelse."

Selskabet har i brev af 13/12 2013 til nævnet anført:

"**Sagens fakta**
Den 24. juli 2013 var klager ude for en påkørsel af sin bil ([mærke, model,] reg.nr. …). Ifølge den telefoniske skadesanmeldelse af 25. juli 2013 skete påkørslen ved apoteket [adresse]. Klager kørte for langt (ca. 25 meter), da han skulle finde apoteket, hvorfor han valgte at bakke mod apoteket. Efter at have bakket ca. 20 meter blev han påkørt af bil, der bakkede ud fra p-bås. Ved skadesanmeldelsen meddelte vores skadebehandler ligedeling af skyldsspørgsmålet.

Den 2. august 2013 rettede klagers repræsentant henvendelse til os og meddelte, at klager ikke påtog sig skyld for forsikringsbegivenheden, idet det blev gjort gældende, at klager ikke var skyld i uheldet og ikke havde mulighed for at undgå påkørsel, hvorfor skyldsspørgsmålet alene skulle tillægges modparten. Det blev gjort gældende, at modparten ved at bakke ud fra p-bås ikke havde orienteret sig tilstrækkeligt samt overholdt sin vigepligt; at klager havde orienteret sig, inden han begyndte at bakke; og at han ikke havde mulighed for at undvige påkørsel fra modparten.

Den 16. august 2013 fastholdt vores skadesafdeling ligedelingen af skyldsspørgsmålet. Begrundelsen herfor var, at begge parter havde kørefejl ved uheldet, idet klager ikke orienterede sig tilstrækkeligt, da han bakkede, og fordi modparten havde ubetinget vigepligt, da hun bakkede ud fra p-bås. Af den grund blev klager opkrævet 50 % i selvrisiko, svarende til kr. 5.000.
Ved mail af 5. november 2013 fastholdt Den klageansvarlige enhed den tidligere trufne afgørelse. Det fremgik heraf:

> 'Vi lægger det ubestridt til grund, at både [klageren] og modparten bakkede, hvorved kollision skete. Vi bemærker, at du har oplyst, at skaden er sket på [klagerens] bils højre forskærm. Vores taksator har oplyst, at skaden var sket på venstre side foran og midt, hvorfor vi lægger dette til grund.
>
> Som tidligere henvist til, fremgår det henholdsvis af Færdselslovens § 18, stk. 1, og § 26, stk. 3, at bakning ikke må ske uden fare eller ulempe for andre, og at ubetinget vigepligt gælder ved udkørsel fra p-bås.
>
> Du har i klagen af 21. august 2013 henvist til Ankenævnskendelse nr. 79.333. Afgørelsen vedrører to motorkøretøjer, hvoraf kun et køretøj bakker. Vi finder ikke afgørelsen anvendelig, eftersom sagens fakta ikke kan sammenlignes med din klients uheld. Du henviser endvidere til Ankenævnskendelse nr. 47.500; vi skal ligeledes bemærke, at der er tale om en bakkende part, hvorfor afgørelsen ikke kan anbringes til støtte for din påstand.

> Det følger af fast praksis (se bl.a. de allerede fremsendte kendelser — nr. 83.131 og nr. 83.524 — fra Ankenævnet for Forsikring), at såfremt begge motorkøretøjer foretager bakkemanøvrer, vil ansvaret blive ligedelt.
>
> Allerede fordi — som det er lagt ubestridt til grund — begge parter foretog bakkemanøvrer på kollisionstidspunktet, fastholder vi derfor en ligedeling af skyldsspørgsmålet. [Klageren] skal således betale kr. 5.000 i selvrisiko.'

Den 25. november 2013 modtog vi klagen til Ankenævnet.

Vores vurdering
Klager har tegnet en Bilforsikring, hvor generelle vilkår nr. 2.1 og Bilforsikringsvilkår nr. 1.1 gælder.

Bl.a. på baggrund af klagers repræsentants mail af 21. august 2013, lægges det til grund, at klager — efter at han var kørt forbi apoteket beliggende [adresse] (ca. 25 meter) — igangsatte bakning. Da klager havde bakket ca. 20 meter, blev han påkørt af en bil, som bakkede ud fra en parkeringsplads.

Klagers repræsentant oplyste i sin henvendelse af 21. august 2013 til os, at skaden var sket på bilens højre forkant. Vores skadebehandler har ved den telefoniske skadesanmeldelse den 25. juli 2013, og vores taksator har ved besigtigelsen af bilen den 5. august 2013, begge noteret sig, at skaden på klagers køretøj er sket på bilens venstre front- og midtside, hvorfor vi lægger dette til grund.

Bakning af motorkøretøjer er bl.a. reguleret i lbk. nr. 1055 af 9. september 2011 Færdselslov (i det følgende kaldet færdselsloven) § 18, stk. 1:

> 'Kørende skal før vending eller bakning sikre sig, at manøvren kan udføres uden fare eller ulempe for andre.'

Ifølge færdselsloven § 26, stk. 3, gælder ubetinget vigepligt:

> '[...] ved udkørsel fra parkeringsplads, ejendom eller grundstykke, tankstation eller andet lignende område uden for vej, fra sti, gågade, markvej eller lignende og ved enhver udkørsel fra vej, der sker over fortov, cykelsti eller rabat, som er hævet over kørebanen på den vej, der køres ind på.'

Ifølge klagers repræsentants mail af 21. august 2013 var klager i færd med at bakke, da han blev påkørt af modparten. Det fremgår af klagen af 17. november 2013 til Ankenævnet, at klager blev påkørt, mens han holdt stille. Vi finder, at der er tale om en ændret forklaring i klagen af 17. november 2013, hvorfor oplysningerne i klagers repræsentants mail af 21. august 2013 skal lægges til grund.

Med henvisning til færdselsloven § 18, stk. 1, påhviler der den kørende trafikant før bakning en pligt til at sikre, at manøvren sker uden fare eller ulempe for andre. Det lægges til grund, at en sådan pligt ligeså påhviler trafikanten under bakning.

Ifølge fast Ankenævnspraksis ligedeles ansvaret, såfremt begge motorkøretøjer foretager bakkemanøvrer på uheldstidspunktet. Se eksempelvis Ankenævnskendelser nr. 83.131 og 83.524. Hovedreglen om ligedeling fremgår ligeså af Hans Henrik Vagner (ved Helle Isager): Færdselsansvar, 4. udg., 2004, s. 174. Eftersom både klager og modparten bakkede deres

motorkøretøjer på uheldstidspunktet, finder vi — med henvisning til Ankenævnspraksis og teorien — at der skal ske en ligedeling af ansvaret.

På baggrund af de foreliggende oplysninger og med henvisning til ovenstående, fastholder vi således, at både klager og modparten bakkede i påkørselsøjeblikket, hvorfor der skal ske en ligedeling af skyldsspørgsmålet. Klager opkræves derfor halv selvrisiko, svarende til kr. 5.000."

Klagerens repræsentant har hertil i brev af 3/1 2014 bl.a. gjort gældende:

"I den første del af beskrivelsen er parterne stort set enige i hændelsesforløbet. Fra undertegnedes side har der været en ubetydelig misforståelse hvad angår om modparten har ramt min klients bil på højre eller venstre forkant. Det skal hermed fastslås, at min klients bil er ramt på venstre forkant enslydende med Gjensidige forsikrings oplysning.

Dette ændrer dog intet ved selve sagens kærne. Det er min påstand, at modparten har overtrådt færdselslovens § 26 stk. 3 ubetinget vigepligt ved udkørsel fra parkeringsplads. Min klient har-på-ingen måde overtrådt færdselsloven, og han har jf. § 18 stk. 1 sikret sig at hans manøvre kunne ske uden fare for andre.

Det er ligeledes vigtig at forstå, at min klient under bakning havde passeret modparten som holdt stille på parkeringspladsen. Først da min klinet har passeret modparten samt stoppet sin bil for at køre fremad, kører modparten uden yderligere varsel baglæns ud på vejen og rammer min klients bil på venstre forskærm. Min klinet havde derfor ikke på selve sammenstødstidspunktet medvirket i nogen bakning og holdte i øvrigt stille, da modparten uden varsel bakker ind i hans bil.

Af vidner er der kun de implicerede parter samt R. S. som var passager i min klients bil. R. S. har ligeledes bekræftet min påstand om forløbet.

Hvad angår Gjensidiges påstand om lighed med kendelse nr. 83.131 og 83.524 er jeg ikke enig. I kendelse 83.131 er parterne begge på et parkeringsområde, og ingen af parterne overtræder færdselslovens § 26 stk. 3 omhandlende ubetinget vigepligt. Kendelse nr. 83.524 er der ligeledes om en skader sket på et parkeringsområde, her er der heller ikke overtrædelse omhandlende ubetinget vigepligt. Det forholder sig straks helt anderledes for min klient, da modparten som før nævnt overtræder sin vigepligt ved at bakke ud fra en P-plads og ud på offentlig vej og påkører min klient bil som holder på vejbanen bag modparten."

Selskabet har ved brev af 14/1 2014 til nævnet hertil svaret:

"Vi fastholder — som redegjort for i vores svarskrift af 13. december 2013 — at klager var i færd med at bakke sit køretøj, da det omhandlede sammenstød skete, hvilket fremgik af klagers repræsentants henvendelse af 21. august 2013 til os. Det er således udtryk for en ændret forklaring, at klagers repræsentant i sit brev af 3. januar 2014 gør gældende, at klager ikke var i færd med at bakke sit køretøj, da sammenstødet skete.

Da det er lagt til grund, at begge implicerede parter foretog bakkemanøvrer på uheldstidspunktet, skal der ske ligedeling af skyldsspørgsmålet, som det følger af fast Ankenævnspraksis og den juridiske litteratur, jf. vores svarskrift af 13. december 2013. De i svarskriftet henviste kendelser (nr. 83.131 og 83.524) fra Ankenævnet illustrerer den agtpågivenhed, som de implicerede skal udvise under bakkemanøvrerne, og ligedeling af skyldsspørgsmålet

som finder sted ved foretagelse af bakkemanøvrer hos begge de implicerede parter. At de i kendelserne skete uheld finder sted på et parkeringsområde giver ikke kendelserne mindre illustrativ værdi.

Med ovennævnte bemærkninger — hvormed vi på baggrund af de foreliggende oplysninger i sagen fastholder vores standpunkt — finder vi, at sagen kan forelægges Ankenævnet på det foreliggende grundlag."

Nævnet har fået forelagt sagens bilag samt et foto af området ved apoteket. Et uddrag af disse vil blive gengivet i det følgende.

Klagerens repræsentant har i brev af 2/8 2013 til selskabet, gentaget ved brev af 21/8 2013 til selskabet bl.a. anført:

"Da [klageren] ikke er lokalkendt i området, kører han forbi apoteket, og kører dermed ca. 25 meter for langt. Da der ikke er andre trafikanter hverken foran eller bagved eller i modsatte vejbane, vælger [klageren] at standse bilen og efterfølgende bakke tilbage til apoteket.

Efter i langsom fart at have bakket ca. 20 meter, bliver hans bil uventet ramt på højre forkant af et køretøj som har været parkeret på en parkeringsplads, og hvor føreren har overset den af [klageren] førte bil.
…
[Klageren] har efterfølgende telefonisk kontaktet Gjensidige Forsikring for at fortælle hans version af skaden, og for at forhøre sig om hvorledes han skal forholde sig. Han har overfor undertegnede oplyst, at Gjensidige Forsikring har afvist hans forklaring med besked om, at da han bakkede, samt at modparten ligeledes også bakkede, er der tale om en deling af skyldsspørgsmålet, hvormed at [klageren] vil blive pålagt en regning for selvrisiko på kr. 5.000,00.
Det skal hermed fastslås, at [klageren] **IKKE** erkender sig enig med Gjensidige forsikring, og der med **IKKE** påtager sig noget skyldsspørgsmål.

Ved gennemgang af sagens forløb må det forholde sig således, at da [klageren] påbegynder at bakke, har han forinden orienteret sig i alle retninger, og der var ingen andre køretøjer på vejbanen. Da hans bil (næsten) har passeret modpartens bil, rammes hans bil på højre forskærm. Dette er et klart bevis på, at modparten ikke har set sig for, og at [klageren] ikke har haft nogen mulighed for at undgå modparten, da han på uheldstidspunktet (næsten) allerede havde passeret modparten, som uden varsel bakker ud i hans bil."

I forsikringsbetingelserne hedder det bl.a.:

"**Kaskoforsikring -** dækker skade på din bil

	Dækker	Dækker ikke
Enhver skade og tyveri	Skade på bilen samt tyveri og røveri af bilen	…

...

6. 85.374

Selvrisiko	Din selvrisiko er 5.000 kr. ved den første skade og 10.000 kr. ved efterfølgende skader inden for den treårige periode (Indeks 2009). Du skal dog ikke betale selvrisiko ved skade. – Med kendt ansvarlig skadevolder – …"

Nævnet udtaler:
Efter en gennemgang af sagen finder nævnet at måtte lægge til grund, at sammenstødet skete, da modparten bakkede ud fra en parkeringsbås og ramte klagerens bil på dennes venstre forkant.

Selskabet har foretaget en ligedeling af skyldfordelingen med henvisning til, at begge parter har overtrådt færdselsloven. Selskabet henviser til, at klageren har overtrådt færdselslovens § 18, stk. 1, ved ikke forud for sin bakkemanøvre at have sikret sig, at manøvren kunne udføres uden ulempe for andre, og at modparten har overtrådt færdselslovens § 26, stk. 3, ved ikke at overholde sin ubetingede vigepligt ved udkørsel fra parkeringsbåsen.

Efter det oplyste om omstændighederne ved færdselsuheldet herunder parternes manøvrer, finder nævnet, at en retsafgørelse i den konkrete situation mest sandsynligt ville resultere i en ligedeling af ansvaret, Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen